വി. വേദപുസ്തകം

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

(വി. വേദപുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ചും, അതിനു സഭയിലുള്ള സ്ഥാന ത്തെപ്പറ്റിയും വളരെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഇന്നുണ്ട്. അവ ദൂരീകരിക്കുവാൻ ചോദ്യോത്തരരൂപേണ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുക യാണ്.)

ചോദ്യം 1. വി. വേദപുസ്തകമാണോ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം?

ഉത്തരം: അല്ല. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മനുഷ്യാ വതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവാണ്. ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രധാന സാക്ഷി കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്ന അപ്പോസ്തലരും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സഭയുമാണ്. സഭയിലെ ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഈ അപ്പോസ്തലരും ആദിമ ശിഷ്യരും രചിച്ച ചില രേഖകളുടെ ഒരു സമാ ഹാരമാണ് പുതിയനിയമം. സഭ പുതിയനിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്ഥാപിച്ചതല്ല. പുതിയനിയമം സഭാംഗങ്ങളാൽ വിരചിതമായതും സഭ യിലുണ്ടായതുമാണ്.

ചോദ്യം 2. പുതിയനിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ എങ്ങനെ യുണ്ടായി?

ഉത്തരം: പെന്തിക്കോസ്തു ദിവസം സഭ ജനിച്ചു. ആ സഭയിലെ പ്രസംഗം മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആര്? ക്രിസ്തു എന്തു ചെയ്തു? ക്രിസ്തു എന്തു പഠിപ്പിച്ചു? അപ്പോസ്തലന്മാർ ആദ്യം പ്രസംഗരൂപേണ ആവിഷ്കരിച്ച പാഠങ്ങളെ അവരിലൊരാളായ വി. മത്തായി യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തു വിന്റെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും മാതൃഭാഷയായ അറമായ ഭാഷ (സുറിയാനി) യിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കി. പിന്നീടാരോ അതിനെ ഗ്രീക്കിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു സമാഹാരം വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ യുടെ അന്തേവാസികളിൽ ഒരാളായ വി. മർക്കോസ് റോമാനഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഇവയെ രണ്ടിനെയും ആധാരമാക്കിയും, നേരിട്ട റിഞ്ഞ മറ്റു ചില വിവരങ്ങൾ കൂട്ടിയും പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ അന്തേവാസികളിൽ ഒരാളായ വി. ലൂക്കോസ് സുഭഗമായ യവന ഭാഷ യിൽ വേറൊന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കി.

ഈ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു മരണത്തിനു ശേഷം 20 മുതൽ 40 വരെ വർഷങ്ങൾക്കിടയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് 12 ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന വി. യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പായി കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് പ്രത്യേകം അറിയാമായിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടെ ചേർത്ത് നാലാമതൊരു സുവിശേഷം എഴുതിവച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു മരണത്തിന് ഏകദേശം 65 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമായിരിക്കണം അദ്ദേഹം അത് എഴുതിയത് (A.D. 95).

ചോദ്യം 3. ഈ നാലു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം: യോജിക്കുവാനുള്ള പല ശ്രമങ്ങളും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 160-ാമാണ്ടോടടുത്ത് താത്തിയാനോസ് എന്ന സുറിയാനിക്കാരൻ നാലു സുവിശേഷവും കൂടി ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒറ്റ സുവിശേഷമാക്കിയത്, അഞ്ചാം ശതാബ്ദം വരെ സുറിയാനി സഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. പിന്നീട് അതു മാറ്റിയിട്ട് നാലു വെവ്വേറെ സുവിശേഷങ്ങളിലേക്ക് (ഏവൻഗേലിയോൻ ഹാമെഫറാഷേ) തിരികെപ്പോകയാണുണ്ടായത്. നാലു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിൽ ചില ചില്ലറ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളില്ലാതില്ല. എന്നാൽ പ്രധാന കാര്യങ്ങളിൽ നാലു സുവിശേഷവും ഒന്നു തന്നെ.

ചോദ്യം 4. പുതിയനിയമം ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തത് ആര്? എന്ന്?

ഉത്തരം: ഇന്നത്തെ മലയാള വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന 27 പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് ആദ്യമായി കാണുന്നത്, A.D. 369-ാമാണ്ട് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിലാണ്. 382-ാമാണ്ടിൽ റോമാസഭ അംഗീകരിച്ചു.

അതിനു മുമ്പ് നാലു സുവിശേഷങ്ങളും അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികളും വി. പൗലോസിന്റെ 13 ലേഖനങ്ങളും വി. പത്രോസിന്റെയും വി. യാക്കോബിന്റെയും, വി. യോഹന്നാന്റെയും ഓരോ ലേഖനങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ 21 പുസ്തകങ്ങൾ മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പുതിയനിയമത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ രണ്ടാം ലേഖനം, വി. യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ, വി. യൂദായുടെ ലേഖനം, യോഹന്നാന്റെ വെളിപാട് എന്നീ ആറു പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽപ്പോലും സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി എവുസേബിയസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ രേഖ

പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യം 5. എവുസേബിയസിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ അവിതർക്കിതങ്ങളായ പുതിയനിയമ പുസ്തകങ്ങളേവയെന്ന് പറയുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉവ്വ്. മൂന്നാം പുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലിസ്റ്റ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

സുവിശേഷങ്ങൾ 4
അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികൾ 1
വി. പൗലൂസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ 13
വി. യോഹന്നാന്റെ 1-ാം ലേഖനം 1
വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനം 1
ആകെ 20 പുസ്തകങ്ങൾ

ചോദ്യം 6. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു ചില പുസ്തകങ്ങൾ സംശയാസ്പദങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു എവുസേബിയസ് പറയുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉവ്വ്.

ഹെബ്രായ ലേഖനം 1
വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം 1
വി. യൂദായുടെ ലേഖനം 1
വി. പത്രോസിന്റെ രണ്ടാം ലേഖനം 1
വി. യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ 2
വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാട് 1

ആകെ ഏഴ്

ഇവ കുറെപ്പേർ സ്വീകരിക്കുന്നു. കുറേപ്പേർ നിരാകരിക്കുന്നു എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

ചോദ്യം 7. ചില പുസ്തകങ്ങളെ സഭ തീർത്തും നിരാകരിക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉവ്വ്. താഴെപ്പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്ന് എവുസേബിയസ് പറയുന്നു.

പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ പ്രവൃത്തികൾ (Acts of Paul), അജപാലകൻ (Shephered of Hermas), വി. പത്രോസിന്റെ വെളിപാട് (Apocalypse of Peter), ബർണബാസിന്റെ ലേഖനം, അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ (Teaching of the Apostles), ഹെബ്രായക്കാരുടെ സുവിശേഷം (Gospel according to Hebrews), പത്രോസിന്റെ സുവിശേഷം, തോമായുടെ

സുവിശേഷം, മത്തിയാസിന്റെ സുവിശേഷം, അന്ത്രയാസിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ, യോഹന്നാന്റെ പ്രവൃത്തികൾ.

ചോദ്യം 8. എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സഭ ചില പുസ്തകങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചിലവയെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തത്?

ഉത്തരം: രണ്ടടിസ്ഥാനങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നാമത് അപ്പോസ്തോലിക ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം. അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒരാൾ നേരിട്ടോ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ മുഖാന്തിരമോ എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ സഭ സ്വീകരിച്ചു. മറ്റുള്ളവയെ നിരാകരിച്ചു. രണ്ടാമത്, അപ്പോസ്തലന്മാർ പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസമെന്തെന്ന് വേദപുസ്തകം കൂടാതെ തന്നെ സഭാപിതാക്കന്മാർക്ക് പരമ്പരാഗതമായി അറിയാമായിരുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തിനെതിരായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവർ നിരാകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പ്രത്യേകിച്ചും വെളിപാടു പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന പ്രയാസം സഭാവിശ്വാസത്തിനെതിരായ സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയെപ്പറ്റി അതിൽ കാണുന്നുവെന്നതായിരുന്നു.

ചോദ്യം 9. പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നോ?

ഉത്തരം. അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തു (37-100 A.D.) ജീവിച്ചിരുന്ന ജോസിഫസ് എന്ന യഹൂദ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് പഴയനിയമത്തിൽ 22 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളുവെന്നാണ്.

മോശയുടെ 5, പ്രവാചകന്മാർ 13, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, സദൃശവാക്യങ്ങൾ 4 ആകെ 22.

ഇവ കൂടാതെ മറ്റ് ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളുണ്ടെന്നും അവയൊന്നും മേൽപറഞ്ഞവ പോലെ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ലെന്നും ജോസിഫസ് പറയുന്നു. ഈ 22 പുസ്തകങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായം

മോശയുടെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ, യഹോശുവാ, ന്യായാധിപന്മാരും രൂത്തും, ശമുവേൽ, രാജാക്കന്മാർ, ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ, എസ്റാ-നെഹമിയാ, എസ്ഥേർ, ഏശായ, യെരമ്യാ - വിലാപ വാക്യങ്ങൾ.

ചോദ്യം 10. വേദപുസ്തക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആദിമ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഇല്ല. ഒന്നുപോലുമില്ല. പഴയനിയമത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ എഴുതിയത് തുകൽ ചുരുളുകളിലോ കടലാസു (പപ്പൈറസ്)

ചുരുളുകളിലോ ആയിരുന്നിരിക്കണം. ഇന്നത്തെ പഴയനിയമങ്ങളിലധികവും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം 1008-ാമാണ്ടു മുതൽ 1010-മാണ്ടു വരെയുള്ള കാലത്ത്, കെയിറോയിൽ പകർത്തിയതും ഇന്നു ലെനിൻഗ്രാഡിൽ ഉള്ളതുമായ ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതിയെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതാണ്. പുതിയനിയമത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളും ക്രിസ്തുവിനുശേഷം 300 മുതൽ 500 വരെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം എഴുതപ്പെട്ടവയാണധികവും നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം 11. വേദപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുകളുണ്ടോ?

ഉത്തരം. രണ്ടു മൂന്നു തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകൾ കാണാം. ഒന്നാമത് പകർത്തിയെഴുതിയതിലെ തെറ്റ്. രണ്ടാമത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുത്തിയ തിരുത്തലുകൾ (ഉദാഹരണം: പരസ്യവായനയിൽ പ്രയാസമുള്ള വാക്കുകൾ മാറിയെഴുതുക: ബാലിന്റെയോ മറ്റു വാർക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിന്റെയോ സ്ഥാനത്തു ലജ്ജയെന്ന അർത്ഥമുള്ള 'ബോഷത്ത്' എന്നു ചേർക്കുക).

മൂന്നാമത്, രണ്ടു രേഖകൾ പരസ്പര വ്യത്യസ്തങ്ങളായിക്കാണുമ്പോൾ രണ്ടിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ഗ്രന്ഥരചന നടത്തുന്നതു മൂലമുള്ള പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ.

ഈ മൂന്നാമത്തെ തരത്തിലുള്ള തെറ്റ് വളരെ കൂടുതലായി കാണുന്നത് മോശയുടെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ്: ഉദാഹരണം:- ഉല്പത്തി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സകല ചരാചരങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്; രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലാകട്ടെ, പുല്ലുകളും വൃക്ഷങ്ങളും വളരുന്നതിനു മുമ്പെ ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും (2:4-7) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, അവന് കൂട്ടില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ് പിന്നീട് മൃഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും (2:18-19) പറയുന്നു. വേറൊരുദാഹരണം:- നോഹയുടെ പെട്ടകത്തിൽ ഏഴു വീതം ശുദ്ധ മൃഗങ്ങളും ഈരണ്ടു വീതം അശുദ്ധ മൃഗങ്ങളും കയറി എന്ന് ഉല്പത്തി 7:2-5-ൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ ശുദ്ധമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും അശുദ്ധ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഈരണ്ടു വീതമായിരുന്നുവെന്ന് 7:8-ൽ കാണുന്നു.

ചോദ്യം 12. വേദപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് അതിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ള സത്യവിശ്വാസം സാദ്ധ്യമാവുക?

ഉത്തരം: വേദപുസ്തകത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സത്യവിശ്വാസം ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതെല്ലാം വിശ്വാസത്തിന് ആധികാരികമായി നാം എടുക്കുന്നപക്ഷം അവ തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി കാണാം. ഉദാഹരണം: വേദപുസ്തക

ത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എന്താണ് പഠിക്കാവുന്നത്? ദൈവം 24 മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ആറു ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടു പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി നടത്തിയെന്നും ജോലിയുടെ ക്ഷീണം കൊണ്ട് 7-ാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചുവെന്നും വേണമെങ്കിൽ അർത്ഥമാക്കാം. പക്ഷേ ദൈവം നമ്മെപ്പോലെ കായികാദ്ധ്വാനം മൂലം ക്ഷീണിക്കുന്നവനും തന്റെ ശക്തി വീണ്ടെടുക്കാൻ വേണ്ടി വിശ്രമം ആവശ്യമുള്ളവനുമാണോ? മാത്രമല്ല, സൂര്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു നാലാം ദിവസമാണെങ്കിൽ, സൂര്യനാൽ അളക്കപ്പെടുന്ന ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ദിവസങ്ങളിതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതെങ്ങിനെ? ഈ 6 ദിവസങ്ങളെ 24 മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ദിവസങ്ങളായി കണക്കാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവയെ കാലഘട്ടങ്ങളായി കരുതാമെന്നും പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ആദാമിനെ പറുദീസയിലാക്കിയപ്പോൾ അവനു സസ്യഭോജനം മാത്രമേ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു (ഉല്പത്തി 1:29, 2:16). അതുകൊണ്ട് പാപമോചനം പ്രാപിച്ച് നിത്യജീവനിലേക്ക് വീണ്ടും കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരായ നമുക്കും സസ്യഭോജനം മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്ന് വേണമെങ്കിൽ വാദിക്കാം. ശാബതു ദിവസം, അതായതു ശനിയാഴ്ച സർവ്വ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങി വിശ്രമിക്കണമെന്ന് ദൈവകല്പനയാണെന്ന് വേദപുസ്തകം അടിസ്ഥാനമാക്കി വാദിക്കാം. ഇന്നു സസ്യഭോജനവും ശാബതാചരണവും നമുക്ക് ദൈവകല്പനകളല്ലെന്നുള്ളത് സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലാണ്. അതിന് കുറെ വേദാടിസ്ഥാനങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ നല്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കൽ അങ്ങനെയായതുകൊണ്ടാണ് ശാബതാചരണം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവകല്പനയല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാവുന്നത്. അല്ലാതെ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വാക്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പത്തു കല്പനകളിലൊന്നിനെ ലംഘിക്കുവാൻ കുറെ വേദവാക്യങ്ങൾ മാത്രം പോരാ. ദൈവസ്ഥാപിതമായ സഭയുടെ അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എനിയ്ക്കതിനു ധൈര്യം വരുന്നത്.

ചോദ്യം 13. ദൈവവചനമായ വേദപുസ്തകവും ദൈവദത്തമായ മനുഷ്യബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ചാൽ സത്യവിശ്വാസം അറിയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലേ?

ഉത്തരം: തീർച്ചയായും അല്ല. മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകവും മനുഷ്യശക്തിയും കൂടെ ഒരുമിച്ച് ചേർത്താൽ ലഭിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും വേദവിപരീതമാണെന്നുള്ളതിന് സഭാചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്. പാഷണ്ഡ വിശ്വാസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായ അറിയൂസിന്റെ വേദവിപരീതം

ഉണ്ടായത് മുഴുവൻ, വേദപുസ്തകവും മനുഷ്യന്റെ യുക്തിയും ചേർത്തുള്ള ചില സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സഭയിലെ സത്യവിശ്വാസം അറിയുവാൻ സഭയിലെ ആരാധനയിലും വിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവനേ സാധിക്കൂ. സഭയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവർക്ക് വേദപുസ്തകം തെറ്റിദ്ധരിക്കാനാണ് അധികം സാദ്ധ്യതയുള്ളത്.

ചോദ്യം 14. വേദപുസ്തകമല്ലാതെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചാണ് സത്യവിശ്വാസം അറിയേണ്ടതെന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഉത്തരം: പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് (നാലാം ശതാബ്ദം) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചെഴുതിയ കൃതിയിലെ ചില ഉദ്ധരണികൾ താഴെ നൽകുന്നു:

“തിരുവെഴുത്തിൽ ആധാരമില്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെല്ലാം അപ്രധാനങ്ങളെന്ന് കരുതി നാം നിരാകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ, സുവിശേഷത്തെ അതിന്റെ ജീവസത്തയിൽ മുറിപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും നാം ചെയ്യുന്നത്; പോരാ, നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെ വെറുമൊരു പദസമുച്ചയം മാത്രമായിത്തീരും. ഒരു പൊതു ഉദാഹരണമെടുക്കുക. കർത്താവേശു മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെമേൽ ക്രൂശുരൂപത്തിൽ റൂശ്മാ കുത്തുവാൻ ആരാണ് നമ്മെ തിരുവെഴുത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നില്ക്കണമെന്ന് ഏതു തിരുവെഴുത്താണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ തിരുവപ്പത്തേയും അനുഗ്രഹക്കാസായേയും വാഴ്ത്തുന്ന സമയത്ത് ചൊല്ലേണ്ടുന്ന വചനങ്ങൾ ഏതു തിരുവെഴുത്തിലാണു കാണുക? കാരണം നാം ആ സമയത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അപ്പോസ്തോലനോ സുവിശേഷങ്ങളോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവ മാത്രമല്ല; ആമുഖമായും ഉപസംഹാരമായും കൂദാശാനുഷ്ഠാനത്തിന് അതിപ്രധാനങ്ങളായ ചില വാക്കുകൾ നാം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്, ലിഖിതേതര പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മാമോദീസാജലത്തേയും മൂറോനേയും നാം വാഴ്ത്തുന്നു. സ്നാനാർത്ഥിയെ നാം റൂശ്മാ ചെയ്തനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനു തിരുവെഴുത്തിലെവിടെയാണാധാരം? അല്ല മൂറോൻ കൂദാശ തന്നെ വേണമെന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നുണ്ടോ? മൂന്ന് പ്രാവശ്യം തളിച്ച് മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയെന്ന ക്രമം ഏതു തിരുവെഴുത്തിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണുണ്ടായത്? സാത്താനെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും മാമ്മോദീസയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയണമെന്ന് ഏതു തിരുവെഴുത്ത് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു? ഇതെല്ലാം നമുക്ക് ലഭിച്ചത്, ജിജ്ഞാസുക്കളുടേയും ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ അനാധികാരികമായി ഇടപെടുന്നവരുടെയും നീരിക്ഷണത്തിൽ നിന്നകറ്റി, പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാതെ രഹസ്യത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാ

ക്കന്മാർ നമുക്കേല്പിച്ചുതന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നല്ലേ?"

പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഈ കൃതിയിൽ അലിഖിത പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് സുവിശേഷം തന്നെ സുഗ്രാഹ്യമാകയില്ലെന്നാണ് ആ പിതാവ് പറയുന്നത്.

ചോദ്യം 15. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദപുസ്തകവും അലിഖിത പാരമ്പര്യവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ആധികാരിക പ്രമാണങ്ങളാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിനുള്ളതെന്ന് പറയാമോ?

ഉത്തരം: പറഞ്ഞുകൂടാ. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത് മരിച്ചുയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവും, പെന്തക്കോസ്തു ദിവസം ശ്ലീഹന്മാരുടേയും സഭയുടെ മുഴുവൻമേലും ഇറങ്ങിവന്നാവസിച്ച് ഇന്നും സഭയെ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമാണ്. ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സത്യത്തെ കൂദാശകൾ വഴിയായും ആചാരങ്ങൾ വഴിയായും വി. വേദപുസ്തകം വഴിയായും, വി. ജീവിതം വഴിയായും സഭയിൽ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. വേദപുസ്തകങ്ങളും സഭാചാരങ്ങളും ഉപദേശവും കൂദാശകളും എല്ലാം ഉൾപ്പെടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സഭയിൽ തുടർച്ചയായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കൂടെ ഒന്നായി സഭ നൽകുന്ന പേരാണ് പാരമ്പര്യം എന്നത്.

ചോദ്യം 16. അപ്പോൾ വേദപുസ്തകവും സുന്നഹദോസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒക്കെ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലേ?

ഉത്തരം: ഉണ്ട്, തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

(ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, 1969 നവം.-ഡിസം.)